

S. M.

Prasa o adwokaturze

Palestra 18/2(194), 112-114

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

niniejszej sprawie — powinna dokładnie przeanalizować sposób wykonywania praktyki przez obwinionego w Zespole i przesłuchać w tym zakresie kierownika Zespołu oraz zebrać wszelkie inne materiały dotyczące opinii o obwinionym. Należy również wnikliwie

rozpoznać te zarzuty pokrzywdzonej, które mogą mieć wpływ na wymiar kary.

Na podstawie więc wyżej przedstawionych motywów Wyższa Komisja Dyscyplinarna orzekła jak w sentencji.

PRASA O ADWOKATURZE

Tym razem przegląd prasy rozpocząć wypadnie od odnotowania ech prasowych nawiązujących do publikacji zamieszczonych w „Palestrze”.

W zaprzyjaźnionej „Gazecie Sądowej” (nr 1 z dnia 2 stycznia br.) znalazła się wzmianka o powołaniu nowego Komitetu Redakcyjnego naszego miesięcznika i o zapowiedzi dokonania zmian w jego profilu publicystycznym. „Gazeta Sądowa” podała w skrócie główne zadania „Palestry” przedstawione w nocie redakcyjnej („Słowo wstępne”) w nrze 10 z ub. roku naszego czasopisma.

W prowadzonym stale w tygodniku „Prawo i Życie” przeglądzie czasopism pt. **Paragrafem przez prasę** znaleźliśmy notatkę zatytułowaną *Poznański numer „Palestry”* (PiŻ nr 2 z dnia 13 stycznia br.). Z zadowoleniem przyjęliśmy wyrazy uznania i zachęty wyrażone przez organ prasowy ZPP w związku z wydaniem pierwszej regionalnej „jaskółki” naszego miesięcznika. Koledzy z „Prawa i Życia” tak ocenili naszą nowość redakcyjną:

„Ukazał się 12 numer „Palestry”, inny niż zazwyczaj, bo powstał z inicjatywy adwokatów środowiska poznańskiego, przez nich też został w całości do druku przygotowany. Inicjatywę tę i jej efekt należy uznać za wydarzenie dużej wagi, a to dlatego, że po pierwsze przyczyniła się bez wątpienia do dalszego ożywienia środowiska adwokackiego Wielkopolski, a po drugie — co jest może sprawą ważniejszą — udowodniła, jak wiele nowego, ciekawego i inspirującego mają do zaprezentowania ludzie, których wiedza i talent — gdyby nie wspomniana inicjatywa — w dalszym ciągu pozostałyby w ukryciu. Dlatego też pogratulować trzeba Komitetowi Redakcyjnemu „Poznańskiego” numeru „Palestry” i życzyć, by od czasu do czasu pojawiały się takie »regionalne« numery...”

Niektórym pozycjom opublikowanym w omawianym numerze „Palestry” poświęcono szczególną uwagę. Życzenia wydania dalszych regionalnych numerów naszego czasopisma weźmiemy oczywiście na „roboczy warsztat”, są już nawet w tym względzie odpowiednie plany.

*

„Kurier Polski” (nr 297 z dnia 19 grudnia ub.r.) zamieścił wywiad udzielony przez Prezesa NRA adw. Z. Czeszejkę przedstawicielowi tego dziennika. W toku przeprowadzonej rozmowy ogłoszonej pt. *O proble-*

mach adwokatury poruszone zostały sprawy aktualnego stanu adwokatury i jej perspektyw rozwojowych. Dziennikarz odnotował na zakończenie słowa Prezesa NRA, że funkcja adwokatury w ochronie porządku prawnego jest „coraz pełniej i lepiej doceniana, a w związku z tym i klimat wokół jej spraw jest korzystny”.

*

W ankiecie noworocznej „Gazety Sądowej” (nr 1 z dnia 1 stycznia br.) pt. *Czego pragnę, czego oczekuję?* zabrali głos przedstawiciele różnych środowisk prawniczych, w tym także adwokaci: członek NRA dr W. Pocię i dziekan Warszawskiej Rady Adwokackiej M. Dubois. Odpowiedzi ankietowanych na pytanie, co jest najistotniejsze dla wymiaru sprawiedliwości w roku 1974, dotknęły wielu problemów, dając przegląd zainteresowań, postulatów, poglądów i życzeń, które wiążą się z polepszeniem „jakości życia” w naszym kraju, także w sferze wymiaru sprawiedliwości.

*

„Gazeta Sądowa” (nr 1 z dnia 1 stycznia br.) zaprezentowała na całej stronie *Noworoczny § z uśmiechem*, zawierający „Pouczające anegdoty, dowcipy, facecje, przysłowia z dawnych dziejów ku nauce i zadumie współczesnych”. Zebrał ten „wesoły kram” J. Klimek, poświęcając w nim niemało miejsca anegdotom o adwokatach. I choć zdaniem samego Autora-zbieracza wiele ze „złotych myśli” utraciło aktualność m.in. właśnie o adwokatach, większość z nich jest „pamięci godna”, jak choćby takie powiedzenie: „Gdy sędzia strzeli byka, adwokat go dorzyna”.

*

„Każde środowisko zawodowe przyjmuje — napisał „Dziennik Łódzki” (nr 11 z dnia 13/14 stycznia br.) w artykule *Etyka zawodowa* — pewne normy postępowania związane z charakterem pracy w danym zawodzie. Powstaje w ten sposób etyka danego zawodu. Stwierdzić należy, że w ostatnich kilkunastu latach nastąpił wzrost zainteresowania problemami etyki zawodowej, a to z tego powodu, że liczba zawodów mających bezpośredni wpływ na losy jednostek powołanych do ochrony podstawowych wartości społecznych — jest coraz większa.”

A jakie postulaty etyczne należy stawiać — obok innych zawodów — prawnikom? Na to pytanie czytamy następującą odpowiedź w artykule: „Przede wszystkim odwagę cywilną oraz bezstronność w podejmowaniu decyzji, ale nade wszystko obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej. W zasadzie obowiązek ten nie wydaje się specyficzny dla zawodów pracowniczych. Szereg innych również wykształciło obowiązek zachowania tajemnicy, np. zawód lekarza, dziennikarza, socjologa, ale w zawodach prawniczych ma on specjalny charakter. Np. ADWOKAT staje się najczęściej posiadaczem cudzych tajemnic w następstwie dobrowolnego ich przekazywania na podstawie zaufania ze strony klienta. Z tych przy-

czyn staranność w zachowaniu cudzych tajemnic jest dla adwokata wyjątkowo ważnym obowiązkiem. W należyтым dochowaniu tego obowiązku wyraźnie zainteresowane jest społeczeństwo, składające się przecież z realnych lub potencjalnych klientów adwokackich. W konsekwencji zawód adwokacki jest szkołą milczenia w większym jeszcze stopniu niż szkoła wymowy.”

S.M.

KRONIKA

1.

Kronika centralna

Wydarzeniem o doniosłym znaczeniu dla dalszej intensyfikacji życia samorządowego adwokatury stanie się niewątpliwie organizowana przez Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej w dniach 27—28 lutego i 1 marca br. Konferencja szkoleniowa kadry kierowniczej samorządu adwokackiego. Według intencji inicjatorów tej Konferencji — celem jej jest doskonalenie form i metod działania samorządu adwokackiego. Miejscem Konferencji będzie Ośrodek „Pod Dębami” w Świdrach Małych pod Warszawą.

Wysoką rangę tej ważnej imprezie nadadzą zarówno merytoryczne kwestie, które będą stanowiły przedmiot obrad, jak i prominentne grono referentów, gości i uczestników konferencji. Według programu konferencję zainauguruje referat Prezesa NRA adw. Z. Czeszejki pt. „Kierunkowe zadania i problemy adwokatury”. Z kolei Minister Sprawiedliwości prof. dr W. Berutowicz wypowie się na następujący temat: „Rola i znaczenie adwokatury w ochronie porządku prawnego”. Członek KC PZPR Kierownik Wydziału Administracyjnego Komitetu Centralnego T. Palimąka przedstawi

„Wybrane zagadnienia polityczne adwokatury”. Natomiast Prezes Zarządu Głównego Zrzeszenia Prawników Polskich prof. dr Adam Łopatka omówi temat: „Udział adwokatury w działalności ZPP”.

W toku obrad konferencji odbędą się spotkania z Pierwszym Prezesem Sądu Najwyższego prof. drem J. Bafią i Prokuratorem Generalnym PRL drem L. Czubińskim, które zapewne staną się interesującym forum wymiany poglądów na wiele problemów wspólnie interesujących wszystkie ogniwa porządku prawnego i wymiaru sprawiedliwości w kraju.

Dla uczestników konferencji jeszcze jeden punkt jej programu będzie niewątpliwie szczególnie atrakcyjny, a mianowicie prelekcja członka Polskiej Akademii Nauk prof. dra J. Szczepańskiego, poświęcona bieżącym problemom socjologicznym.

W drugim dniu obrad konferencji jej uczestnicy, podzieleni na grupy, rozważą w systemie seminaryjnym następujące zagadnienia: a) zadania samorządu adwokackiego oraz środki i formy realizacji, b) nadzór nad pracą zespołów — czynniki mające wpływ